

Dosarul nr.1ra-419/2022
1-21064490-01-1ra-18032022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Polonca Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Polonca Andrei xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.04.2021 – 20.05.2021;

Instanța de apel: 15.06.2021 – 21.12.2021;

Instanța de recurs: 18.03.2022 – 27.04.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 mai 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Polonca Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Polonca Andrei în beneficiul statului suma de 306 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Polonca Andrei, nefiind posesor al dreptului și a permisului de conducere a mijloacelor de transport, la 28.03.2021, după ce a întrebuițat băuturi alcoolice, cunoscând faptul, că este interzisă conducerea mijlocului de transport de către un conducător auto în stare de ebrietate, înțelegând consecințele care pot surveni, a urcat la volanul automobilului model „Audi A6” cu numărul de înmatriculare xxxx, pe care-l deține cu drept de proprietate, și conducea prin municipiul Bălți.

Astfel, la 28.03.2021, ora 12:44 minute, deplasându-se pe strada Turgheniev, mun. Bălți, în regiunea edificiului nr. 11, Polonca Andrei a fost stopat de către angajații de poliție, în cadrul discuției cu ultimul, acesta avea dereglări în articulație, la întrebările polițiștilor reacționa încetinit, neadecvat, din cavitatea bucală se simțea un miros

puternic de alcool, în legătură cu ce i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice, de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de a recolta probele biologice în cadrul acestui examen medical. Fiind de acord cu procedura în cauză, cet. Polonca Andrei a fost supus testării alcoolscopice, iar ca rezultat s-a stabilit, că la 28.03.2021, ora 12:44 min., în aerul expirat de către acesta se conține alcool în cantitate de 1,22 mg/l, cantitate, care conform art.134¹² alin.(3) Cod Penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Ulterior, în incinta Spitalului clinic municipal Bălți de la Polonca Andrei au fost prelevate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202106P0161 din 05.04.2021, în proba de sânge prelevat de la Polonca Andrei s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,77 g/l, echivalent a 2,77 %, care în conformitate cu prevederile art.134¹² Cod penal se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Din punct de vedere teoretic, la momentul stopării automobilului Polonca Andrei putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de circa 2,92 g/l, echivalent a 2,92 %.

Acțiunile inculpatului Polonca Andrei au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după indicii: conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare și care nu deține permis de conducere.

3. Avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Polonca Andrei, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță i-a stabilit lui Polonca Andrei o pedeapsă prea aspră și consideră că acestuia urmează să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau minimul pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin aplicarea prevederilor art.90 sau 90¹ Cod penal.

A menționat apărarea că, inculpatul Polonca Andrei și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele săvârșite și a solicitat examinarea cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

De asemenea, infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, face partea din categoria celor ușoare și prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, sau închisoare de până la 1 an. Deoarece cauza a fost examinată conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea cu o treime a limitelor pedepsei, rezultă că pedeapsa în cazul dat poate fi stabilită în limitele de la 133 până la 160 de ore muncă neremunerată în folosul comunității sau de la 3 luni până la 8 luni închisoare, din care motiv consideră că urmează să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, a fost respins ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în urma analizei materialelor cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de

procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Polonca Andrei în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care a acceptat probele administrate în cadrul urmăririi penale, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, nu permite aplicarea pedepsei mai blânde, după cum solicit apărarea, astfel, instanța de fond corect i-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat, că temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului, prin care, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Polonca Andrei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că la stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Consideră că, în speță, este posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportament exemplar și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat și va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea lui Polonca Andrei de societate.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece

instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurentul indică în calitate de temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin acestea se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivul și temeiul de recurs invocat de către recurent, nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată. Tot aici, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea cărora nu o consideră necesară.

Având în vedere argumentele din recurs, Colegiul penal notează, că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, după cum rezultă din recurs, apărarea solicită aplicarea în privința inculpatului Polonca Andrei a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, însă Colegiul penal menționează, că aceasta nu poate fi reținută, deoarece din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, a reținut că această instanță a acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei penale, stabilite conform sancțiunii incriminate.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este una ușoară), atitudinea inculpatului față de procesul penal derulat în privința sa, persoana inculpatului (acesta anterior a fost judecat, inclusiv pentru infracțiune similară) și condițiile de viață ale familiei sale.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care la stabilirea pedepsei închisorii, au ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedura simplificată.

Astfel, instanța de apel corect a respins cerința apărării cu privire la aplicarea în privința inculpatului Polonca Andrei a prevederilor art.90 Cod penal, or, instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei, doar în cazul în care consideră că scopul pedepsei stabilit de legiuitor la art.61 Cod penal, poate fi atins prin prisma normelor indicate supra.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond au luat în considerare faptul că inculpatul, care anterior a fost judecat, inclusiv pentru infracțiune similară, însă niciodată nu i-a fost stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, a comis din nou o infracțiune, cu intenție, motiv din care instanțele de fond just au concluzionat că, de

fapt, inculpatul nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității, în așa mod instanțele de fond corect au conchis, că în cazul inculpatului Polonca Andrei o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului, au ținut cont de prevederile legale relevante și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Ținând cont de cele expuse supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Polonca Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Polonca Andrei xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie